گزارش

تماشای انسان و جهان از فراز نردبان

سی‌وپنجمین نشست جمعه‌های پردیس کتاب به بررسی «نردبان آسمان»، گزارش کامل مثنوی به نثر» اختصاص داشت

رادمنش از نشانه‌های آثار ادبی و فلسفی عمیق که برخاسته از اذهان غنی است، این می‌تواند باشد که با گذشت زمان نه‌تنها بیات نمی‌شوند که گیگاه شرح و تفسیر تازه‌ای بر آن‌ها نوشته می‌شود. مثنوی مولوی از این دست آثار است که نه‌فقط در خاستگاه زبان خود که فارسی است، که در جهان شناخته‌شده است. «نردبان آسمان، گزارش کامل مثنوی به نثر» عنوان کتابی است که مؤلفش، محمد شریفی، در آن شاهکار مولانا را به نثر در آورده است تا بتواند هم آن را برای عموم مخاطبان آسان‌یاب‌تر کند و هم به گفته خودش خط کلی‌ای را که در این اثر است عیان‌تر سازد. سی‌وپنجمین نشست جمعه‌های پردیس کتاب که آخرین نشست این سلسله برنامه‌ها در سال جاری بود به نقد شریفی و دکتر ناصر مهدوی درباره «نردبان آسمان» صحبت کردند و دکتر سلمان ساکت نیز دبیری نشست را بر عهده داشت. آنچه در ادامه می‌آید گزیده‌ای از آخرین جمعه پردیس کتاب در سال ۹۸ است.

● برای مولوی داستان ظرف است

دکتر سلمان ساکت به عنوان دبیر نشست، همچون روال دیگر جلسات جمعه‌های پردیس، در ابتدا توضیح و شرحی درباره کتاب ارائه کرد او گفت: بسیاری از داستان‌هایی که در مثنوی آمده است از منابع پیشین است که البته تغییراتی دارد. داستان برای مولانا حرف اصلی و تمام را نمی‌زده است. او داستان را ظرفی می‌دانسته که مظروف خود را که همان مفاهیم و مطالبی باشد که می‌خواسته برای تعلیم و ارشاد و هدایت به انسان و مریدان و کل هستی عرضه کند. در آن ریخته است، و چه ظرفی بهتر از داستان که در سابقه فرهنگی ما همواره مبرای انتقال مفاهیم بوده است؟

ساکت با بیان اینکه برای این کتاب حدود ۱۰ سال زمان صرف شده است یادآور شد: جناب شریفی در این کتاب ابتکار جالب توجهی به خرج داده و با استفاده از تغییر فونت و گیرنگ یا پررنگ کردن فونت‌ها، مطالب اصلی را از داستان‌ها جدا کرده‌اند. بنابراین وقتی در صفحه‌ای مفاهیم با حروف پررنگ‌تر و داستان‌ها با حروف کم‌رنگ‌تر آمده است، می‌توانید آنجا تفکیک را کاملا شاهد باشید. ابتکار دیگری که به خرج داده‌اند این است که کتاب فقط گزارش مثنوی به نثر نیست و لابه‌لای نثر، ابیات مهم مثنوی هم آمده است. از اینها یک گزیده خوب از مثنوی هم روبه‌رو هستید.

● داستان‌های مثنوی در ظاهر ساده اما بسیار عمیق است

دبیر نشست برای دعوت از مؤلف کتاب، او را چنین معرفی کرد: محمد شریفی، متولد سال ۱۳۴۵، سابقه فرهنگ‌نویسی دارد و مؤلف کتاب فرهنگ ادبیات فارسی است. او از سال ۱۳۷۰ به عنوان مولف و ویراستار کتاب‌های مرجع در نشر نو مشغول به کار است. از ایشان کتاب «گفته‌ها و نکته‌ها» نیز منتشر شده است.

شریفی که پشت میکروفون آمد، در توضیح اینکه چرا دست به تألیف این کتاب زده است گفت: همین‌طور که در مقدمه کتاب گفته‌ام، دلم می‌خواست مثنوی را بخوانم و وقتی شما فقط مشغول خواندن هستید، در اثر خیلی دقیق و باریک نمی‌شوید و از بعضی نکات آن می‌گذرید، مثل کتابی که به انگلیسی بخوانید یا بخواهید ترجمه کنید. وقت ترجمه، به نکاتی برمی‌خورید که هنگام خواندن متوجهش نبوده یا از کنارش رد شده‌اید. من هم از این کار همین انگیزه را داشتم. دلم می‌خواست یا انجام دادن کاری روی مثنوی، این اثر را با دقت بخوانم. ۵ سال طول کشید که برگردانمدن نظم به نثر مثنوی تمام شود. بیش از ۵ سال هم صرف ویرایش نثر و بازخوانی افراد مختلف از آن و صیقل دادن چیزهای مختلف شد.

او ادامه داد: هیچ منظومه‌ای نداریم که این اندازه شرح راجع به آن نوشته باشند زیرا به این شرح‌ها نیاز دارد. گاهی شعرها و داستان‌های مثنوی به‌ظاهر بسیار ساده است اما این مقدار شرح و توضیحی که برای مثنوی نوشته شده است گواهی است بر همین که این اثر به رغم ظاهر ساده، ساده نیست. این می‌تواند توجیه آثار ما باشد. این فرهنگ‌نویس همچنین در توضیح اینکه چرا این اثر را از نظم به نثر برگردانده است یادآور شد: شعر سطح عالی‌تری از ادبیات است به نسبت نثر. من موافق این کار نیستم که شعر را به نثر برگردانند و مخالف را تنزل دهند، اما تنها اثری که انجام این کار روی آن توجیه دارد همین مثنوی است. در مثنوی به رغم اینکه با بخش‌های درخشانی از شعر و نظم و غزل‌هایی هم در شعر و نظم روبه‌رو می‌شوید، غرض این بوده است. مثنوی منظومه‌ای تعلیمی است و حرف نوپسنده مهم‌تر از صورت و ظاهر فرم است. مولانا بارها تأکید کرده است هدفش نه قصه‌گویی بوده، نه هنرنمایی در شعر ـ ولی طبع این است که از آن زیبا استفاده کرده‌ـ بلکه او از فرم شعر استفاده کرده است تا قصه‌ها و تمثیل‌ها را بیاورد. مقصود اصلی از اینکه مثنوی را به نثر برگردانده این بود که به فهم خواننده کمک شود.

مؤلف «نردبان آسمان» همچنین نکته دیگری را گوشزد می‌کند: وقتی مثنوی را بیت به بیت برمی‌گردانید و حتی فهم می‌کنید، یک چیز بسیار بزرگ از دست رفته است، آن هم تسلسل و توالی ابیات است. برای بسیاری مسئله شده است که چرا در مثنوی پراکندگی‌ها و گسستگی‌هایی هست، در حالی که اگر شما متوجه رشته‌ای باشید که ابیات را به هم پیوند داده است، خواهید دید این‌طور نیست. در درست است که مولانا به‌ظاهر از موضوعی به موضوع دیگری پریده است، ولی حواستان هست که چه می‌کند و به رغم اینکه اساسا بیان مثنوی به این صورت شفاهی و در طی جلساتی بوده، حواسش هم بوده است که چه می‌گوید. بخش دشوار مثنوی پیدا کردن پیوند ابیات با همدیگر و پیدا کردن جان کلام است. شما در کتاب «شرح مثنوی شریف» می‌بینید فروزان فر بیت به بیت مثنوی را توضیح نداده است. آمده ۵،۴ یا ۶ بیت را معنی کرده است. یک واحد معنایی را پیدا کرده که این بیت‌ها را به هم مربوط کرده است. اگر این‌ها را تک‌به‌تک ببینید، به نتیجه‌ای نمی‌رسید. وقتی این واحد معنایی را به صورت پاراگراف در متن بنویسید، باید توالی معنایی و انسجام داشته باشد.

● هرچه دستگاه ذهنی فرهیخته‌تر، برداشت از مولوی عمیق‌تر

دکتر ناصر مهدوی، استاد دانشگاه و پژوهشگر دین و عرفان، دیگر سخنران و منتقد جلسه بود او از مثنوی به مثابه کتابی شگفت‌انگیز و بسیار عمیق یاد کرد و گفت: این کتاب رسالت دارد در بطن ظاهرش ما را به لایه‌های عمیقی ببرد کافی است با پرسش و باردر وارد این متن و قصه شوید و بعد از سر عطش و تشنگی رو به سوی مثنوی مولوی بیاورید. آن وقت با آدمی استثنایی روبه‌رو می‌شوید که می‌فهمید چرا در تاریخ باقی مانده و صدایش بلند است. امروز هرچه دستگاه ذهنی ما فرهیخته‌تر و گسترده‌تر می‌شود، هرچه انسان امروز انسان راهبتر و عمیق‌تر بشناسد و با ادبیات انس بیشتری پیدا کند، وقتی سراغ مولانا می‌آید، او را بهتر و بیشتر می‌شناسد.

این استاد دانشگاه بررسی مسیری را که مولوی طی کرده است مهم ارزیابی کرد و افزود: حتما باید مسیری را که طی کرده است از نظر بگذرانیم. تصور نکنیم فقط برخی از ده‌ها این‌طوری می‌شوند. تمام آرزوی بزرگان این بوده است که ما مسیرهای ظلمات را ترک کنیم و بتوانیم به عرصه‌های روشن‌تری گام بگذاریم. مثنوی در تمام مسیر، همه دست‌وپا زدنش برای این است که مسیر را روشن‌تر کند.

مهدوی با طرح این پرسش‌ها که چه باعث شده به مولانا اقبال نشان داده شود و امروز چه نیازی به مولانا داریم و چه مسئله‌ای در جهان را از طریق این ادم می‌شود حل کرد خاطرنشان کرد: معتقدم جهان و خدا را با مولانا بهتر می‌شود فهمید. با مولانا می‌شود به آرامش روان رسید. در تاریخ، نگاه فقیهان ما غالب‌تر بوده است تا نگاه عارفان ما.

برآیند این بخش از سخنان این پژوهشگر این است که دراماتیک چیزگی برخی نگاه‌ها، عرفا طرد می‌شوند و درنتیجه سرمشقی دیگرگونه از کتاب شریف و شگفت‌انگیز قرآن به جای می‌مانند. به عبارتی، آنچه پررنگ می‌شود شریعت است که سر معرفت سبقت می‌گیرد. مهدوی تصریح می‌کند: ما آن گونه که عشق می‌ورزیم زندگی می‌کنیم. سقف ما به اندازه نردبان‌هایی است که رسم می‌کنیم. ما سر فراز نردبان‌هایی که رسم می‌کنیم، جهان را می‌بینیم. ما پیش از اینها قواعد، مقررات و احکام آشنا شدیم، اما وارد متنوی که می‌شود ما یک دنیای درخشان‌تر و انسانی‌تر و اخلاقی‌تر رو خلاقانه‌تر روبه‌رو می‌شوید.

دوباره، پله‌پله از تا خدا تا با خدا» منتشر شده است.

همچنین اخیرا بهمن بازرگانی خاطرات خود را از زمان فعالیت در این سازمان با عنوان «بهمن بازرگانی، گفت‌وگوها، خاطرات و مقالات تحلیلی درباره سازمان مجاهدین، جنبش چپ و انقلاب اسلامی» در نشر نی منتشر کرده است.

او دانشجوی دانشکده فنی دانشگاه تهران و از اعضای حلقه اولیه و مرکزیت سازمان مجاهدین در دوره ابتدایی تأسیس آن است، دوره‌ای که از سال ۴۶ تا ضربه شهریور ۵۰ به طول انجامید. در این دوره، محمد حنیف‌نژاد، سعید محسن، علی‌اصغر بدیع‌زادگان، علی میهن‌دوست، ناصر صادق، محمد بازرگانی (برادر بهمن)، علی باکری، محمود عسکری‌زاده، رسول مشکین‌فام، مسعود رجوی، حسین روحانی و بهمن بازرگانی اعضای مرکزیت سازمان را تشکیل داده بودند که پس از دستگیری گسترده اعضای سازمان در شهریور ۵۰، تنها بهمن بازرگانی و مسعود رجوی از این جمع اعدام نشدند. حسین روحانی، دیگر عضو مرکزیت، هم به واسطه ضرب و خرج از کشور اعدام نشد. البته بازرگانی در سال گذشته کتاب خاطرات را با عنوان «زمان بازیافته» در نشر اختران منتشر کرده بود، با این حال، احاطه نداشتن مصاحبه‌کننده به موضوع سبب شد در همان زمان به کتاب انتقادات زیادی شود. به نظر می‌رسد این بار نشر نی درصدد برآمده است کاستی‌های کتاب قبلی را با انتشار این کتاب برطرف کند.

بخش اول کتاب جدید شامل روایت‌هاست از رویدادها یا به عبارتی آنچه پیش آمده است و از دیدگاه افراد. بهمن بازرگانی در این کتاب، متکلم وحده خاطرات نیست. در هر جلسه‌ای که به مصاحبه کننده دارد، از دوستی دعوت کرده است تا حول محوری، نوعی جریان آزاد روایت صورت گیرد. آن‌ها ضمن یادآوری برخی از رویدادها، درصدد وصل کردن وقایع به هم بودند تا به اصطلاح داستان سازمان معنا پیدا کند.

در بخش دوم، بازرگانی با دست‌به‌قلم کردن بخشی از خاطرات‌اش سعی می‌کند تاریخ سازمانی را که در جوانی عضوش بوده است توضیح دهد. بررسی تأثیر اندیشه‌های مهندس بازرگان، آیت... طالقانی و دکتر بنی‌صدر در سال‌های اولیه سازمان یکی از خواندنی‌ترین قسمت‌های این بخش است. تلاش‌های بازرگانی برای یافتن ارتباط بین دین و علم، نظر آیت... طالقانی درباره تکامل معنوی انسان‌ها و لزوم مبارزه با ادارای که مانع این تکامل می‌شوند و نظر دکتر سحابی درباره تکامل انسان از موارد اساسی است که رهبران اولیه سازمان تأثیر گذاشته است.

«درباره ویژگی‌های سازمان» از دیگر بخش‌های کتاب است که ارتباط بین گذشته سازمان و عملکرد آن را بررسی می‌کند. بازرگانی در این بخش می‌گوید که آن‌ها تشکیلات خود را به‌گونه‌ای سامان داده بودند که در عمل جز حلقه کوچک خودشان کسی را به‌حساب نمی‌آوردند. مقدس‌سازی سازمان سبب شده بود هر فردی که رهبری آن را به دست می‌گرفت، خود را صاحب قدرت کنترل‌ناپذیر بداند.

در بخش پایانی، راوی نظر خود را درباره ورود گروهک منافقین به فاز نظامی و انقلابی بودن آن‌ها بیان می‌کند. در این بخش او تأکید می‌کند که بنا‌ی سازمان و حذف استقلال هویت و شخصیت اعضا کاستی بزرگ آن است که بر عملکردش تأثیر زیادی از گذشته‌اش گذاشته است.

کتاب‌خوان

آن‌ها کسی جز خودرا به‌حساب نمی‌آوردند

نگاهی به خاطره‌نگاری‌های اعضای سازمان منافقین به مناسبت انتشار نسخه تازه‌ای از خاطرات بهمن بازرگانی

سید محسن موسوی‌راده| در چند دهه اخیر انتشار خاطرات اعضای سابق گروهک منافقین باعث شده است اطلاعات زیادی از تحولات درونی این سازمان از هنگام تأسیس تا دوران حاضر آشکار شود و ابعاد مختلفی از چگونگی تبدیل شدن این گروهک به یک سازمان تروریستی حرفه‌ای فاش شود. با این حال، باید در نظر گرفت که هر یک از این خاطرات از یک منظر خاص نوشته شده است. از این رو اطلاعاتی که به آنها خوانده ارائه می‌دهد محدودیت دارد. برای نمونه، برخی‌ها فقط از منظر یک عضو ساده فرهنگی ما همواره مبرای انتقال مفاهیم بوده است؟

ساکت با بیان اینکه برای این کتاب حدود ۱۰ سال زمان صرف شده است یادآور شد: جناب شریفی در این کتاب ابتکار جالب توجهی به خرج داده و با استفاده از تغییر فونت و گیرنگ یا پررنگ کردن فونت‌ها، مطالب اصلی را از داستان‌ها جدا کرده‌اند. بنابراین وقتی در صفحه‌ای مفاهیم با حروف پررنگ‌تر و داستان‌ها با حروف کم‌رنگ‌تر آمده است، می‌توانید آنجا تفکیک را کاملا شاهد باشید. ابتکار دیگری که به خرج داده‌اند این است که کتاب فقط گزارش مثنوی به نثر نیست و لابه‌لای نثر، ابیات مهم مثنوی هم آمده است. از اینها یک گزیده خوب از مثنوی هم روبه‌رو هستید.

● داستان‌های مثنوی در ظاهر ساده اما بسیار عمیق است

دبیر نشست برای دعوت از مؤلف کتاب، او را چنین معرفی کرد: محمد شریفی، متولد سال ۱۳۴۵، سابقه فرهنگ‌نویسی دارد و مؤلف کتاب فرهنگ ادبیات فارسی است. او از سال ۱۳۷۰ به عنوان مولف و ویراستار کتاب‌های مرجع در نشر نو مشغول به کار است. از ایشان کتاب «گفته‌ها و نکته‌ها» نیز منتشر شده است.

شریفی که پشت میکروفون آمد، در توضیح اینکه چرا دست به تألیف این کتاب زده است گفت: همین‌طور که در مقدمه کتاب گفته‌ام، دلم می‌خواست مثنوی را بخوانم و وقتی شما فقط مشغول خواندن هستید، در اثر خیلی دقیق و باریک نمی‌شوید و از بعضی نکات آن می‌گذرید، مثل کتابی که به انگلیسی بخوانید یا بخواهید ترجمه کنید. وقت ترجمه، به نکاتی برمی‌خورید که هنگام خواندن متوجهش نبوده یا از کنارش رد شده‌اید. من هم از این کار همین انگیزه را داشتم. دلم می‌خواست یا انجام دادن کاری روی مثنوی، این اثر را با دقت بخوانم. ۵ سال طول کشید که برگردانمدن نظم به نثر مثنوی تمام شود. بیش از ۵ سال هم صرف ویرایش نثر و بازخوانی افراد مختلف از آن و صیقل دادن چیزهای مختلف شد.

او ادامه داد: هیچ منظومه‌ای نداریم که این اندازه شرح راجع به آن نوشته باشند زیرا به این شرح‌ها نیاز دارد. گاهی شعرها و داستان‌های مثنوی به‌ظاهر بسیار ساده است اما این مقدار شرح و توضیحی که برای مثنوی نوشته شده است گواهی است بر همین که این اثر به رغم ظاهر ساده، ساده نیست. این می‌تواند توجیه آثار ما باشد. این فرهنگ‌نویس همچنین در توضیح اینکه چرا این اثر را از نظم به نثر برگردانده است یادآور شد: شعر سطح عالی‌تری از ادبیات است به نسبت نثر. من موافق این کار نیستم که شعر را به نثر برگردانند و مخالف را تنزل دهند، اما تنها اثری که انجام این کار روی آن توجیه دارد همین مثنوی است. در مثنوی به رغم اینکه با بخش‌های درخشانی از شعر و نظم و غزل‌هایی هم در شعر و نظم روبه‌رو می‌شوید، غرض این بوده است. مثنوی منظومه‌ای تعلیمی است و حرف نوپسنده مهم‌تر از صورت و ظاهر و فرم است. مولانا بارها تأکید کرده است هدفش نه قصه‌گویی بوده، نه هنرنمایی در شعر ـ ولی طبع این است که از آن زیبا استفاده کرده‌ـ بلکه او از فرم شعر استفاده کرده است تا قصه‌ها

زندگی با سینما

سیمای مادر در قاب سینما

نگاهی به چند فیلم خاطره‌انگیز که با محوریت مادران ساخته شده است

غلامرضا زوزنی| ناتوانی سینما و تلویزیون در تولید فیلم سینمایی یا سریال برای بگانه بانوی اسلام، حضرت فاطمه‌زهرا(س)، علل متفاوتی دارد؛ علتی که بخشی از آن به حساسیت موضوع مربوط برمی‌گردد و بخش مهمش قطعا مربوطه به کم‌کاری و کوتاهی فعالان سینما و تلویزیون است. غیر از نحوه و اتفاقات شهادت ایشان، نقاط متعدد و قابل اتکا و دراماتیکی در زندگی این بانوی گرامی وجود دارد که می‌توان با پرداخت به آن‌ها، بخشی از عطر فاطمی را در جریان فیلم‌سازی سینما و تلویزیون جاری ساخت، با این حال روز ولادت بانوی اسلام که روز مادر نام‌گذاری شده، سوژه ساخت و تولید فیلم شده است، به‌طوری که فیلم‌های سینمایی و تلویزیونی بی‌شماری با موضوع مادر، در چند دهه اخیر ساخته شده است. فیلم‌هایی که احساسات هر بیننده‌ای را پس از تماشایش برمی‌انگیزد و گویی تنها یک واژه در دایره لغات او معنا ندارد: «مادر».

و آن که مادر دارد دلش می‌خواهد او را در آغوش بکشد و قدردان بودنش باشد و آن که از نعمت مادر بی‌بهره است، حسرت جای خالی‌اش را می‌خورد.

بی‌شک در سینما و تلویزیون فیلم‌هایی که با کلیدواژه مادر، تولید شده است، فراوان است که هر کدام از منظر و نگاهی به موضوع مادر نگریسته است. یکی مسائل و مشکلات آن‌ها را مطرح کرده و دیگری احساس و عواطفشان را برای بیننده یادآوری کرده است تا مهر مادری و اهمیت قدردانی از مادر را به ما گوشزد کند. در این نوشتار ما به مرور فیلم‌هایی برای عموم مردم، در آن‌ها حس مادری ارتباط تنگاتنگی با صبوری، فداکاری و عاشقی دارد.

● مادر مرد، ترس که جان ندارد

شاید یکی از فیلم‌های سینمایی که هم مادر ما را داریم و هم مادر و مهر ندیده و بیشتر قدر و اهمیت مادر و مهر را برای دیگران یادآوری کنند، فیلم سینمایی «مادر»، ساخته سال ۱۳۷۶ جلوی دوربین برد و از آن یک فیلم سینمایی سرایا احساس به نام «مهر مادری» ساخت.

در این فیلم یک نوجوان بزهکار با نام مهدی (با بازی حسین سلیمانی) که پدر و مادرش را از دست داده است، تصویر می‌شود که براساس تصورات گمان می‌کند خانم فهیمی (با نقش‌آفرینی فاطمه معتمدآریا)، مددکار اجتماعی اش در فیلم است که از اعماق وجودش برآمده و حس خود به مادرش را که مشابه حس همه انسان‌هاست، به تصویر کشیده است.

نقش‌آفرینی مرحوم رقیه چهره‌آزاد در کنار بازیگرانمی همچون محمدعلی کشاورز، اکبر عبدی، امین تارخ و... به فضای شاعرانه و احساسی فیلم قوت داده است، آن چنان که دو سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن و بهترین بازیگر نقش مکمل مرد از هشتمین جشنواره فیلم فجر را برای این فیلم به ارمغان آورده است.

● دلتنگی برای مادر

شاید آن‌هایی که هرگز مادری به خود ندیده و طعم محبتش را نچشیده‌اند، بیشتر قدر و اهمیت مادر و مهر را برای دیگران یادآوری کنند. همین مسئله را کمال تبریزی در سال ۱۳۷۶ جلوی دوربین برد و از آن یک فیلم سینمایی سرایا احساس به نام «مهر مادری» ساخت.

در این فیلم یک نوجوان بزهکار با نام مهدی (با بازی حسین سلیمانی) که پدر و مادرش را از دست داده است، تصویر می‌شود که براساس تصورات گمان می‌کند خانم فهیمی (با نقش‌آفرینی فاطمه معتمدآریا)، مددکار اجتماعی اش در فیلم است که از اعماق وجودش برآمده و حس خود به مادرش را که مشابه حس همه انسان‌هاست، به تصویر کشیده است.

نقش‌آفرینی مرحوم رقیه چهره‌آزاد در کنار بازیگرانمی همچون محمدعلی کشاورز، اکبر عبدی، امین تارخ و... به فضای شاعرانه و احساسی فیلم قوت داده است، آن چنان که دو سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن و بهترین بازیگر نقش مکمل مرد از هشتمین جشنواره فیلم فجر را برای این فیلم به ارمغان آورده است.

● فطرت مادر که زن

سیمای مادر در سینما و تلویزیون همواره با اتفاقات اجتماعی متعددی پیوند خورده است. یکی از آن رویدادهای عظیم که می‌توان مهر و محبت مادر که از او در جست‌وجو کرد، دفاع مقدس است. این دوره هشت‌ساله به‌عنوان یکی از دوران یک فیلم سینمایی سرایا احساس به نام «مهر مادری» ساخت.

۳۰ سال از تولید این فیلم می‌گذرد و تاکنون ده‌ها بار از تلویزیون پخش شده است. در این فیلم، مادر همانند شیرازه یک خانواده عمل می‌کند و فرزندانش را برای مهر و محبت مادر که هر کدام برای زندگی به گونه‌های رفته و از هم دور افتاده‌اند، در آخرین روزهای حیاتش دورهم جمع می‌کند. آنچه این فیلم را دیدنی می‌کند، لحن شاعرانه مرحوم حاتمی در فیلم است که از اعماق وجودش برآمده و حس خود به مادرش را که مشابه حس همه انسان‌هاست، به تصویر کشیده است.

یکی از فیلم‌های سینمایی که مادر را در قاب سینما به تصویر کشیده است، فیلم «مادر» ساخته رخشان بنی‌اعتماد است که در سال ۱۳۷۴ اکران شد و با استقبال خوبی از سوی مخاطبان روبه‌رو شد و توانست در رقابت با فیلم‌های دیگر، جایزه بهترین فیلم از دیدگاه تماشاگران را از آن خود کند.

در این فیلم، یک زن بیوه که از همسرش صاحب یک دختر و پسر شده است، برای تأمین مخارج زندگی و تحصیل فرزندانش، مجبور می‌شود که در کارخانه‌ای مشغول به کار شود. او که از کودکی دختر و پسرش را با سختی بزرگ کرده است، حالا که آن‌ها بزرگ شده‌اند، می‌خواهد که آن‌ها را از دست خود رها کند و به زندگی خود ادامه دهند.

همایون اسعدیان، ساخته شده است که در آن به درک مادرانه اشاره دارد. داستان فیلم روایتگر زندگی ۲ مادری است که خواهر خوانده هم هستند. احترام‌سادات و فروغ خانم (به ترتیب با بازی شیرین یزدان‌بخش و رابعه مدنی) هر ۲ فرزندانشان را در راه دفاع از میهن فدا کرده‌اند. آن‌ها سال‌هاست منتظر بازگشت فرزندان شهیدشان هستند، اما تنها پیکر فرزند احترام‌سادات باز می‌گردد. احترام‌سادات تصمیم می‌گیرد فرزند خود را به جای فرزند فروغ جا بزند تا دل خواهر خوانده‌اش را آرام کند.

این فیلم فارغ از تمام لحظات تأثیرگذاری که در بیان احساس و عواطف مادرانه دارد، نشان‌دهنده آن است که حس مادری میان همه مادران در عین حالی که مشابه به نظر می‌رسد، اما هرگز شبیه به هم نیست.

«شیار ۱۴۳» نیز یکی از عجیب‌ترین فیلم‌هایی برای به تصویر کشیدن حس مادرانه در سینمای ایران است. این فیلم که دومین ساخته ترگلی آبیار است، انتظار مادری را برای بازگشت فرزندش از جبهه تصویر می‌کند. مخاطب لحظه‌به‌لحظه پیرشدن و منزوی شدن این مادر چشم‌انتظار را می‌بیند و با تمام وجود در لحظات شادی و ناراحتی با او همراه می‌شود. بازی تأثیرگذار و پراحساس مریلا زارعی در «شیار ۱۴۳» برای او سیمرغ بلورین بهترین بازیگر زن در سی‌ودومین جشنواره فیلم فجر را به ارمغان آورد.

● اتهام مادرانه

درمیان همه فیلم‌هایی که درباره مهر و عاطفه مادرانه ساخته شده‌اند، فیلم سینمایی «من مادر هستم»، اثر فریدون جیرانی، نگاهی متفاوت به مسائل اجتماعی مادران دارد. در فیلم این سینماگر ما با مادرانی می‌بینیم که ناهید(هنگامه قاضیانی)، مسادر آوا(ایران کوثری) که زندگی مشترکی را از دست داده است و رابطه خوبی هم با دخترش ندارد، با او خودکشی می‌کند، اتهام قتلی را برعهده می‌گیرد که دخترش آن را مرتکب شده است. به نظر می‌رسد «من مادر هستم» تلاش می‌کند به نقش مادر و جایگاه او در کیمیا می‌شود. پرستاری که هیچ پیوند خونی و عاطفی با نوزادی که او را از معرکه سر زا از دنیا رفته و پدرش هم به دست رژیم بعث اسیر شده است، نگه‌دارد. شکوه این نوزاد را با خود به مشهد که به پدرش، رضا، از خیر زندگی با تنها یادگیری را افزایش می‌دهد و در این جشنواره نکات آموزشی، اخلاقی، عرفانی و... را نیز به کودکان و نوجوانان می‌آموزند، گفت: برگزاری یک نشست تخصصی با محوریت کودک و نوجوان به گسترش فرهنگ شاهنامه کمک شایانی می‌کند و موجب پیوستگی ملی و مذهبی می‌شود. از دیگر مزایای این برنامه، آن است که کودکان و نوجوانان کشور با هر قومیت یا باوری را به‌هم نزدیک می‌کند انسانی در مقیاس کلان را می‌شود.

او با بیان اینکه جذابیت نهفته در شاهنامه، قدرت مادرانه را در لحظات سخت و دشوار برای بیننده گانتان یادآوری می‌کنند، فیلم سینمایی «کیمیا» که آن را احمدرضا درویش در سال‌های پس از جنگ ساخت، در میان همه این فیلم‌ها جنبه متفاوتی از مهر مادرانه در وجود زن را به مانشان می‌دهد. شکوه(با بازی بیتا فرهی)، پرستاری است که در جبهه‌های نبرد برای یاری رساندن به زمزمندگان حضور دارد. او مجبور است نوزادی را که در معرکه به دنیا آمده و مادرش سر زا از دنیا رفته و پدرش هم به دست رژیم بعث اسیر شده است، نگه‌دارد. شکوه این نوزاد را با خود به مشهد که محل زندگی‌اش است، می‌برد و از او مادرانه نگهداری می‌کند. هنگامی که رضا(خسرو شکیبایی)، پدر نوزاد، از اسارت آزاد می‌شود، متوجه رابطه عمیق و عاطفی میان آن پرستار و دخترش کیمیا می‌شود. پرستاری که هیچ پیوند خونی و عاطفی با نوزادی که او را از معرکه نجات داده است ندارد، به‌خاطر فطرت مادرانه‌اش چنان به کیمیا وابسته می‌شود که پدرش، رضا، از خیر زندگی با تنها یار مادنده‌اش می‌گذرد.

● چشم‌انتظاری مادرانه

در همین ژانر دفاع مقدس فیلمی با عنوان «بوسیدن روی ماه» اثر همایون اسعدیان، ساخته شده است که در آن به درک مادرانه اشاره دارد. داستان فیلم روایتگر زندگی ۲ مادری است که خواهر خوانده هم هستند. احترام‌سادات و فروغ خانم (به ترتیب با بازی شیرین یزدان‌بخش و رابعه مدنی) هر ۳ فرزندانشان را در راه دفاع از میهن فدا کرده‌اند. آن‌ها سال‌هاست منتظر بازگشت فرزندان شهیدشان هستند، اما تنها پیکر فرزند احترام‌سادات باز می‌گردد. احترام‌سادات تصمیم می‌گیرد فرزند خود را به جای فرزند فروغ جا بزنند تا دل خواهر خوانده‌اش را آرام کند.

این فیلم فارغ از تمام لحظات تأثیرگذاری که در بیان احساس و عواطف مادرانه دارد، نشان‌دهنده آن است که حس مادری میان همه مادران در عین حالی که مشابه به نظر می‌رسد، اما هرگز شبیه به هم نیست.

«شیار ۱۴۳» نیز یکی از عجیب‌ترین فیلم‌هایی برای به تصویر کشیدن حس مادرانه در سینمای ایران است. این فیلم که دومین ساخته ترگلی آبیار است، انتظار مادری را برای بازگشت فرزندش از جبهه تصویر می‌کند. مخاطب لحظه‌به‌لحظه پیرشدن و منزوی شدن این مادر چشم‌انتظار را می‌بیند و با تمام وجود در لحظات شادی و ناراحتی با او همراه می‌شود. بازی تأثیرگذار و پراحساس مریلا زارعی در «شیار ۱۴۳» برای او سیمرغ بلورین بهترین بازیگر زن در سی‌ودومین جشنواره فیلم فجر را به ارمغان آورد.

● اتهام مادرانه

درمیان همه فیلم‌هایی که درباره مهر و عاطفه مادرانه ساخته شده‌اند، فیلم سینمایی «من مادر هستم»، اثر فریدون جیرانی، نگاهی متفاوت به مسائل اجتماعی مادران دارد. در فیلم این سینماگر ما با مادرانی می‌بینیم که ناهید(هنگامه قاضیانی)، مسادر آوا(ایران کوثری) که زندگی مشترکی را از دست داده است و رابطه خوبی هم با دخترش ندارد، با او خودکشی می‌کند، اتهام قتلی را برعهده می‌گیرد که دخترش آن را مرتکب شده است. به نظر می‌رسد «من مادر هستم» تلاش می‌کند به نقش مادر و جایگاه او در تحکیم ارکان خانواده بپردازد. این را که یک مادر چگونه می‌تواند باعث سعادت و حتی بیچارگی اعضای خانواده‌اش شود، می‌توان در این فیلم دید و بیشتر از پیش به نقش و جایگاه مادر در خانواده پی برد. شاید این را برداشت از فیلم قرار دهیم که مادر ظالمانه باشد، اما با استناد به فیلم می‌توان گفت مادران همان طور که ضامن خوشبختی اعضای خانواده‌شان هستند، به آبیر می‌رفتن این خوشبختی هم متهمند.

هنر بدون مرز

هنر بدون مرز

اولین نمایشگاه آثار هنری مشترک هنرمندان ایران و افغانستان با عنوان «هنر بدون مرز» در مشهد برپا شده است و فرهنگ‌سرای غدیر میزبان این رویداد هنری است. «هنر بدون مرز» تا یکشنبه ۲۷ بهمن از ساعت ۹ تا ۱۹ میزبان بازدیدکنندگان است. فرهنگ‌سرای غدیر بین تقاطع شهید رستمی و شهید شیرودی واقع شده است.

عکس: سالار صفایی اجیار

جدول فروش سینما و تئاتر در مشهد

رونق سینمای کمدی در ایام جشنواره

آمار فروش سینماهای مشهد در جشنواره فیلم فجر

نگار راد| از آنجایی که در روزهای اخیر پنج سینمای مشهد میزبان هفدهمین دوره جشنواره فیلم فجر و درگیر واکران فیلم‌های جشنواره بودند، جدول فروش سینماهای مشهد را در این هفته اختصاص دادیم به فروش فیلم‌هایی که هم‌زمان با جشنواره یعنی از ۱۵ تا ۲۱ بهمن به اکران عمومی‌شان در شهر ادامه دادند.

فروش فیلم‌ها در این ایام نشان می‌دهد که نمایش فیلم‌های جشنواره در پنج سینمای هویزه، اطلس، ویلا۲ توریست، گلشن و آفریقا و اختصاص سالن‌های اصلی این سینماها به این فیلم‌ها در روزهای پایانی جشنواره است تاثیر چندانی نگذاشته است. شاید مهم‌ترین دلیل فروش خوب سینماها در این ایام را بتوان اکران چهار فیلم کمدی دانست. فیلم‌های «مطرب»، «جهان با من برقص»، «چشم‌وگوش‌بسته» و «یارم تو را فراموش» که به‌ترتیب رتبه‌های اول تا چهارم جدول فروش سینماهای مشهد را در اختیار دارند، در روزهایی که فضای سینماها تحت‌تاثیر فیلم فجر بود، همچنان توانستند مخاطبان بسیاری را به سینماها بکشانند. فیلم «۲۳نفر» نیز که در هفته‌های قبل در رتبه پنجم جدول قرار داشت، با فروش درخور توجه در ۱۰ روز برگزاری جشنواره فیلم فجر، توانست رتبه پنجمی خود را حفظ کند. شاید بیشترین تاثیر اکران فیلم‌های جشنواره فجر بر روی فیلم‌هایی که بود که نتوانستند به کف فروش برسند، حتی اکران برخی فیلم‌ها از جمله «امیر»، ساخته نیما فلیما، «هشت آخر»، اثر مهدی فخیم‌زاده و «اولین امضا برای رعنا»، ساخته علی زکان، در این روزها به پایان رسید. از دیگر نکات جالب توجه جدول فروش سینماها در دهه فجر، افزایش فروش سینماسیرغ مشهد است. سیمرغ تنها پردیس سینمایی مشهد است که امسال در جشنواره فیلم فجر حضور نداشت.

لازم به ذکر است اکران‌های جشنواره فجر ۲۱ بهمن پایان یافت و سینماهای مشهد جدید اکران رفتند.

| ردیف | نام ف